

Събуди се, Израелъ!

ще се кръстите; но сѣдането Менѣ отдесно и отлѣво не е мое, за да дамъ, то е на ония, за които е приготвено отъ Моя Отецъ.

24. И десетѣтъ като чуха, възнегодуваха за двамата братия.

25. А Иисусъ, като ги привика, рече: знаете, че князиетъ на народитѣ господствувать надъ тѣхъ, а велможитѣ властвувать върху имъ;

26. но между васъ нѣма да бжде тѣй: който иска между васъ да бжде по-голѣмъ, нека ви бжде слуга;

27. и който иска между васъ да бжде пръвъ, нека ви бжде рабъ;

28. защото Синъ Человѣческий не дойдѣ, за да Му служатъ, но да послужи и даде душата си откупъ за мнозина.

29. И когато излизаха изъ Иерихонъ, подирѣ Му вървѣше множество народъ.

30. И ето, двама слѣпци, седнали край пътя, като чуха, че Иисусъ минава, завикаха: помилуй ни, Господи, Сине Давидовъ!

31. А народътъ ги смѣра, за да мълкнатъ; но тѣ повече викаха: помилуй ни, Господи, Сине Давидовъ!

32. Иисусъ се спрѣ, повика ги и рече: какво искате да ви сторя?

33. Отговарятъ Му: Господи, да се отворятъ очитѣ ни.

34. А Иисусъ, като се смили, допрѣ се до очитѣ имъ, и веднага прогледнаха очитѣ имъ; и тѣ тръгнаха слѣдъ Него.

(24) Мрак. 10, 41. Лук. 22, 24. (28) Филиппис. 2, 7. Мат. 26, 28. Иоан. 11, 51. (29) Марк. 10, 46. Лук. 18, 35. (30) Мат. 9, 27.